

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Szabó Róbert ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű felperesnek, jogtanácsos által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. március 31. napján kelt 28.P.26.605/2007/15. számú ítélete ellen, az alperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperes részére 15.000 (tizenötezer) forint + ÁFA másodfokú eljárási perköltséget.

A le nem rótt 25.200 forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az I. rendű felperes módosított keresetében a 2005. március 29. napján bekövetkezett közlekedési balesetéből eredő kára kamatainak, azaz 6.000.000 forint tőke után a baleset napjától, 2005. március 29. napjától 2008. augusztus 7. napjáig a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerintit késedelmi kamata, míg az alperes által a peren kívül kifizetett 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés után összesen 369.173 forint (500.000 forint után (2005. március 30-tól 2005. július 27-ig, további 500.000 forint után 2005. március 30-tól 2006. február 6-ig, valamint 2.000.000 forint után 2005. március 30-tól 2007. július 10 napjáig) számított késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A II. rendű felperes az elsőfokú eljárás során kereseti kérelmétől elállt, melyhez az alperes jogtanácsosi munkadíjának megfizetése mellett hozzájárult.

Az alperes a módosított kereseti kérelem elutasítását kérte a gépjármű üzemtartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló 190/2004. (VI. 8.) Kormányrendelet (továbbiakban: R.) 8. § (5) bekezdésére figyelemmel, mert a felperes a kára bejelentésére rendelkezésre álló 30 napos határidőt elmulasztotta.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperes részére 6.000.000 forint tőke után 2005. március 29. napjától 2008. augusztus 7. napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát és további 369.173 forint kamatot. A bíróság a II. rendű felperes és az alperes között a pert megszüntette. Kötelezte a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 30.000 forint perköltséget. A II. rendű felperes 31.230 forint illetéket köteles az államnak külön felhívásra megfizetni, míg a 204.400 forint illetéket az állam viseli. Ítélete indokolásában a bíróság - az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján - tényként állapította meg, hogy az I. rendű felperes 2005. április 15. napjáig kórházi, 2005. május 15. napjáig otthonában teljeskörű ellátásra, míg ezt követően 3 hónapon át részleges ellátásra szorult. Megállapította azt is, hogy az I. rendű felperes súlyos fokú baleseti sérülései fizikai korlátozottságot, maradandó fogyatékoságot eredményeztek, ezért menthető volt az I. rendű felperesnek a teljeskörű kárigénye bejelentésével való késlekedése. Álláspontja szerint ezért a R. 8. § (5) bekezdése alapján az alperes nem mentesülhetett a Ptk. 301. § (1) bekezdése és a Ptk. 360. § (1)-(2) bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetése alól. Mivel az alperes a felperes által számított késedelmi kamatösszegét nem vitatta, így a bíróság annak megfizetésére is kötelezte az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatásával az I. rendű felperes módosított keresetének elutasítását kérte. Kérelme indokául előadta, hogy a R. 8. § (5) bekezdése értelmében a károsult a káreseményt - annak bekövetkeztétől számított - 30 napon belül köteles bejelenteni a biztosítónak és e határidő elmulasztása esetén a késedelmes teljesítés jogkövetkezményei a biztosítóval szemben nem alkalmazhatók, tehát szerinte késedelmi kamat fizetésre az idézett jogszabályhely alapján nem köteles. Hivatkozott arra, hogy mivel a felperes a 2008. július 3-án kelt nyilatkozatában az alperes kamatfizetési kötelezettségével kapcsolatban kifejtett nemleges álláspontját nem vitatta, ezért az elsőfokú bíróság ítélete a Pp. 3. § (2) bekezdésébe ütközik. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság e körben a bizonyítást hivatalból lefolytatta, aminek eredményeképpen az alperest az általa folyamatosan vitatott kamat megfizetésére kötelezte. Hangsúlyozta, hogy a felperes által számított 369.173 forint kamat vonatkozásában nem tett olyan tartalmú nyilatkozatot, miszerint annak összegét nem vitatja, hanem azzal a fenti okfejtésre hivatkozással nem kívánt külön foglalkozni. Számítása szerint 246.987 forint késedelmi kamat illetné meg a felperest. E tekintetben az ítélet kijavítását kérte oly módon, hogy az ítélet rendelkezése a kamatozó tőkét, a kamatozás időtartamát és annak mértékét közölje.

Az I. rendű felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló adatokból helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a baleset következményei olyan súlyúak voltak, amelyek az I. rendű felperest akadályozták a

kárigénynek a R. 8. § (5) bekezdésében foglalt 30 napos határidőn belüli előterjesztésében. Hangsúlyozta, hogy a kárigény összeállítása személyes konzultációt, dokumentumok összegyűjtését is igényelte, mely komoly személyes közreműködést igényelt az I. rendű felperestől. Csatolta a kamatszámításának helyességét igazoló kimutatást, amely a keresetlevelének mellékletét is képezte. Rámutatott, hogy az alperes nem jelölte meg, hogy szerinte a felperesi kamatszámítás módja milyen okból téves. Iratellenesnek találta azon alperesi állítást, miszerint nem vitatta az alperesnek a kamatfizetésének mellőzésére vonatkozó álláspontjának helyességét. E körben utalt a kereseti kérelmére, az alperessel megkötött egyezségére, valamint a 12. sorszámú jegyzőkönyvben tett nyilatkozatára. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (2) bekezdésében és a Pp. 3. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseit eljárása során nem sértette meg.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A Ptk. 360. § (1) bekezdése alapján a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. A (2) bekezdés szerint a kárért felelős személy helyzetére a szerződés teljesítésében késedelmes kötelezettre irányadó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. A károkozó mindezekre tekintettel köteles a Ptk. 301. § (1) bekezdése értelmében a késedelmi kamat megfizetésére. A Ptk. 567. § (3) bekezdésére figyelemmel a R. szabályai mint speciális jogszabályi rendelkezések alkalmazandók.

A R. 8. § (5) bekezdése értelmében a károsult a káreseményt - annak bekövetkeztétől számított - 30 napon belül köteles bejelenteni a biztosítónak. A határidő elmulasztása esetén - kivéve, ha a károsult bizonyítja, hogy az önhibáján kívül történt - a késedelmes teljesítés jogkövetkezményei a biztosítóval, a kárképviselővel, a Kártalanítási Számla képviselőjével és a Nemzeti Irodával szemben nem alkalmazhatók.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, miszerint a felperes 2005. március 29. napján szenvedett közlekedési balesetet, melyből eredő kárát az alperesi biztosítóhoz 2005. június 22. napján jelentette be. Az I. rendű felperes módosított keresetében kamatkövetelést érvényesített, így a Pp. 3. § (2) bekezdés és a Pp. 213. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróságnak a kamatfizetés tárgyában határoznia kellett. Az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes képviselője 12. sorszámú jegyzőkönyvben tett nyilatkozatára figyelemmel a bíróság jogszabálysértés nélkül vizsgálta, hogy a károsult az eljárás során bizonyította-e, miszerint a késedelem önhibáján kívül történt-e. Az elsőfokú iratoknál elfekvő, a keresetlevel mellékletét képező igazságügyi orvosszakértői lelet és vélemény, valamint egyéb orvosi iratok tanúsága szerint az I. rendű felperes 2005. április 15-i kórházból történő elbocsátását követően 2005. május 15-ig otthonában teljes körű, az ezt követő 3

hónapon át részleges ellátásra szorult, majd 2006. január 3. napjáig táppénzes állományban volt. Az orvosi véleményekben írtakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla - egyetértve az Fővárosi Bíróság álláspontjával - arra a következtetésre jutott, miszerint az I. rendű felperes a jogszabályban előírt 30 napos bejelentési határidőt önhibáján kívül mulasztotta el, így az alperes a késedelmes teljesítés jogkövetkezményei, tehát a késedelmi kamat fizetése alól nem mentesülhet.

Az I. rendű felperes keresetlevelében részletes indokát adta a 369.173 forint összegű kamatkövetelésének. Az fellebbezés szerint ezen összeg helyesen 246.987 forint, azonban az alperes saját számítási módját nem részletezte, nem jelölte meg, hogy a felperesi számítás miért nem helytálló. Az első fokú eljárás során ezen összeg helyességét az alperes nem vonta kétségbe, csupán az I. rendű felperes kamatigényének teljes egészében történő elutasítását kérte. A másodfokú bíróság - figyelemmel arra, hogy az alperes az I. rendű felperes számításának konkrét hibáját, saját számítási módját nem jelölte meg - az I. rendű felperes által előadottakat ítélezése alapjául elfogadta.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - annak nem fellebbezett rendelkezését nem érintve - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Figyelemmel arra, hogy az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az I. rendű felperes fellebbezési eljárási perkötségének megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján állított meg, tekintettel az I. rendű felperes jogi képviselője által elvégzett ténylegesen kifejtett munkára.

Az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2009. november 10.

. Lizák Tibor sk
a tanács elnöke

. Molnár Ágnes sk.. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Dankó Zsuzsanna
írnök